

Яхтовий перехід Дніпром (річкою)

Автор:

[Ігор Кручик](#)

Яхтовий перехід Дніпром (річкою)

Ігор Кручик

У книжці детально описуються враження від мандрів моторною яхтою по головній річці України знизу, від Чорного моря – і до Києва. Описуються острови, міста, шлюзи, мости, яхт-клуби та інші цікаві об'єкти, які розташовані по обох берегах Дніпра. Ігор Кручик закінчив Київський національний університет ім. Т. Шевченка. Матеріали про подорожі публікував у виданнях «Нешнл Джіографік», «Мандри», «Фарватер», «Моряк», «Український тиждень», «Літературна Україна» та ін. Автор кількох книжок, лауреат премії ім. Г. Джоунса.

Ігор Кручик

Яхтовий перехід Дніпром (річкою)

Преамбула мандрів

Як Рейн важливий для німця, Темза – для англійця або Міссісіпі для американця, так для українця головною рікою життя є Дніпро. Верхів'я його – у Білорусії й Росії, а впадає він у Чорне море. Ця гігантська водна артерія із притоками багато в чому визначає економіку й культуру всієї країни.

Немає сумнівів: водний маршрут по Дніпру, найбільшій ріці України, відкриє чимало цікавого тому, хто подорожує по воді. Мені вкотре у цьому пощастило

переконатися на власному досвіді.

Ми почали шлях на комфортабельній моторній яхті «Санта Есперанца» (Свята Надія) 6 травня у Миколаєві, завершили його в Києві 12 травня. Не дуже квапилися, але й особливо не затримувалися ніде, ідучи із середньою швидкістю 10 вузлів (підкреслюю: це постійно проти течії!). Температура повітря становила +24 градусів за Цельсієм, температура води + 14,5. Нас заставав у шляху дощ і кілька невеликих штормів. Це типові погодні умови на Дніпрі для пізньої весни (або й також ранньої осені). Улітку тут, зрозуміло, тепліші й повітря, й вода.

Шляхом Геродота

Першим із західних дослідників таку ж подорож здійснив давньогрецький історик Геродот, який проплив знизу нагору – з Чорного моря майже «до джерел», як співає ректор одного університету. Геродот описував Дніпро так (називаючи його Борисфеном, таке ім'я уживається часом і нині): «Борисфен – ріка, як я думаю, не тільки зі скіфських рік найщедріше наділена благами, але й серед інших рік, крім єгипетського Ніла... Борисфен – найбільш прибуткова ріка: по берегах її простираються прекрасні пасовиська для худоби; у ній водиться велика кількість найкращої риби; вода приємна на смак для питва й прозора у порівнянні з водою інших мутних рік Скифії. Посіви уздовж берегів Борисфену чудові, а там, де земля не засіяна, розстеляється висока трава. В усті Борисфену сама собою осідає незліченна кількість солі. У ріці водяться величезні безкісткові риби і є багато інших чудасій».

Ситуація на Дніпрі із часів Геродота змінилася дуже сильно. Немає вже описаних ім чудасій: амазонок, антропофагів, незліченного золота скіфських царів. Деякі сміливці й нині пробують пити воду із Дніпра – краще, однак, пропускати її через фільтр. Але деякі дива таки залишилися.

Рушаючи у мандри, важливо знати, що Дніпро нині майже на всій своїй течії, на всьому басейні є каскадом штучних водоймищ, які місцеве населення часто називає «штучними морями». Моря були створені в контексті «великих будівництв соціалізму» в 1950-х роках, однією з найбільш відомих є Дніпрогес у місті Запоріжжя.

На шляху від Чорного моря до столиці України – міста Києва, доведеться подолати п'ять шлюзів. Водоймища (або «моря» – називатимемо їх і так), як виявилось, відрізняються за своїм характером, штормистістю й за деяким іншим характеристиками, про що ми намагатимемося розповісти в даному путівнику докладніше. Ми йтимемо по Дніпру, тому для тих, хто забagne з Чорного моря зайти в Південний Буг, відзначимо лише два цікавих пункти (хоча їх на тій річці набагато більше).

Одразу ж варто підкреслити такий нюанс: у кожному з міст і містечок на березі Дніпра, великому або малому, від Миколаєва й Херсона до Нової Українки, можна пересісти на автобус або таксі й за кілька годин дістатися до столиці – Києва.

Миколаїв

Попервах, отже – місто Миколаїв. У XVII столітті він був «морською столицею» Російської імперії (до складу якої тоді входила й Україна), її форпостом у війнах на Чорному, Азовському й Каспійським морях. Саме тут був штаб морського головнокомандувача усієї імперії. Миколаїв від самого свого заснування – місто корабелів, тут працює кілька судноверфей. У мілітарні часи СРСР тут будувалися військові крейсери, авіаносці, підводні човни, танкери, а також риболовецькі траулери. Для іноземців це було закрите місто. Тепер їх тут зустрічають привітно, а іноземні компанії стали інвесторами й власниками деяких верфей Миколаєва.

Миколаїв – одна з «суднобудівних столиць» Східної Європи, де сходять зі стапелів комфортабельні парусно-моторні яхти по індивідуальних замовленнях. Наша «Санта Есперанца» – родом звідси. Тож кілька слів про неї.

Довжина «Санта Есперанци» 16 м., ширина 5 м., осадка 1,5 м. Тобто параметри дозволяють заходити навіть у неглибокі річкові бухти, підрулювати до малих «сільських» причалів. Це – по суті, готель на воді. Дві просторі каюти, у кожній – туалет, кондиціонер, душ, телевізор і відеоплеєр. Є простора кают-компанія, де також встановлені кондиціонер, телевізор, супутниковий телефон. А як без камбуза? Він на «Санта Есперанці» обладнаний електроплитою, морозильною камерою, мікрохвильовою піччю.

На палубі, площа якої 25 кв. м., установлюються тент, диван, шезлонги. У комплектацію яхти входять водний і сухопутний (складний) мотоцикли, надувний човен з мотором, надувні матраци й багато інших речей, необхідність у яких раптом стає особливо гострою під час далеких переходів.

При цьому судноплавні якості яхти – теж на висоті. Вона їх неодноразово демонструвала в плаваннях по Дунаю, Чорному й Середземному морях. Корпус у яхти дуже міцний, виготовлений зі сталі. Тому їй не страшні шторми, вона придатна для плавання у відкритому морі при хвилюванні до п'яти балів. Повний «фарш» устаткування дозволив би управляти цією яхтою навіть п'ятнадцятирічному капітанові, якщо б таке допускали правила судноводіння. На «Санта Есперанці» змонтована супутникова навігаційна система, автопілот, два радари, гідролокатор, системи радіозв'язку коротко- і ультракороткохвильові. Два двигуни потужністю по 300 кінських сил кожний дозволяють розвивати швидкість у 12-13 вузлів. Запас ходу яхти при повних баках пального становить до 850 миль (1500 км). Для керманіча, крім місця за штурвалом на палубі, про всякий випадок є паралельний штурвал і пункт керування усередині яхти.

Такі от речі виробляють вітчизняні корабели-умільці.

У Миколаєві – два яхт-клуби. Один з них заснований ще в 1887 році, і його «флагманський» будинок, зведений у 1904 році, зберігся до наших днів. Поруч із другим розташований готель «Металург», нічний клуб «Каліфорнія», плавальний басейн, косметичний центр, пляж.

Ольвія

Нижче Миколаєва за течією Південного Бугу на карті позначений населений пункт Парутіно. Це невеличке сільце. Однак саме там, в усті ріки, археологи розкопали легендарну «українську Трою» – давньогрецьке поселення Ольвію, що в перекладі із грецького означає «щаслива». Це було найвіддаленіше північне поселення стародавніх греків, засноване на рубежі VII-VI століть. Там вже кілька десятиліть тривають археологічні розкопки, до них залучають студентів. Копав колись у цій місцині і я, навчаючись у Київському університеті ім. Тараса Шевченка. В Ольвії (тобто у селі Парутіному) можна побачити давньогрецький вівтар-жертвник, руїни давньоримської фортеці, невеликий музей з

експонатами, знайденими тут же: амфорами, давньогрецькими й давньоримськими прикрасами, фрагментами зброї, предметами побуту. Причому, що цікаво, після усіляких землетрусів половина Ольвії донині перебуває десь під водою, й це становить постійну спокусу для дайверів.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.me/kruchik_gor/yahtoviy-pereh-d-dn-prom-r-chkoju

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)